

Kapalı Gökyüzü

— zzz · 03 Mayıs 2024

Gözlerim kapalı gökyüzüne bakar,
Bulutlar örtmüş her yanı, sessizlik hakim.
Rüzgar dolaşır sokaklarda, sessizce fısıldar,
Gökyüzüne düşen hüznün, yüreğime işler.

Bulutlar, sanki yüreğimin yansıması,
Karanlık ve ağır, içinde kaybolmuşum.
Kapalı gökyüzünde kaybolan umutlarım,
Gizemli bir hüznle sarar her yanı.

Yıldızlar kaybolmuş, ay saklanmış,
Gökyüzü karanlık, yıldızsız ve soğuk.
İçimde bir burukluk, bir sonsuz özlem,
Kapalı gökyüzü, yalnızlıkla sarılı.

Rüyalarım kaybolur, bulutların ardında,
Gökyüzüyle dans eden hüznün, ruhumu sarar.
Sürreal bir masal gibi, gerçekle rüya arasında,
Kapalı gökyüzünde kaybolurum, sessizce ağlarım.

Gözyaşlarım yağmur olur, toprağı öper,
Kapalı gökyüzünde hüzünle kaybolurum.
Belki bir gün açılır, belki bir gün aydınlanır,
Ama şimdi, içimdeki hüzünle baş başayım.